Súd:	Mestský súd Košice
Spisová značka:	K2-25C/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7221205219
Dátum vydania rozhodnutia:	05. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Jana Koščová
ECLI:	ECLI:SK:MSKE:2025:7221205219.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd v Košiciach sudkyňou Mgr. Janou Koščovou v spore žalobcov: 1/ A. B. C., D., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XX, E. F., 2/ G. H. F., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XX, E. F., právne zastúpených JUDr. Štefanom Demkom, advokátom so sídlom Werferova 1, Košice, proti žalovanému: I. A. J., nar. XX.X.XXXX, bytom K. XX, F., právne zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúrova 20, Košice, v konaní o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

I. Konanie o určenie povinnosti žalovaného zdržať sa šírenia nepravdivej informácie, že žalobkyňa v 1.rade ustajnila koňa vo vlastníctve žalobcu v 2.rade v jazdeckom areáli Univerzity veterinárneho lekárstva a farmácie zastavuje.

II. Žalovaný je povinný sa žalobkyni v 1.rade ospravedlniť formou listu s nasledovným obsahom:
„Ja I. A. J., nar. XX.X.XXXX bytom K. XX, F., sa týmto ospravedlňujem pani A. B. C., D. za šírenie nepravdivej informácie, že ustajňovala koňa vo vlastníctve tretej osoby – G. H. F. v jazdeckom areáli Univerzity veterinárneho lekárstva a farmácie.“

III. Žalovaný je povinný sa žalobcovi v 2.rade ospravedlniť formou listu s nasledovným obsahom:
„Ja I. A. J., nar. XX.X.XXXX bytom K. XX, F., sa týmto ospravedlňujem G. H. F. za šírenie nepravdivej informácie, že ustajňoval koňa vo svojom vlastníctve prostredníctvom tretej osoby – A. B. C., D. v jazdeckom areáli Univerzity veterinárneho lekárstva a farmácie.“

IV. Žalobcovia majú voči žalovanému nárok na náhradu trov spoločne a nerozdielne v podiele 1/3.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia v 1.a 2.rade žalobou zo dňa 10.7.2021 žiadali, aby súd uložil žalovanému rozsudkom povinnosť:
I. Žalovaný je povinný zdržať sa šírenia nepravdivej informácie, že Žalobkyňa 1/ ustajnila koňa vo vlastníctve Žalobcu 2/ v Jazdeckom areáli Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie.
II. Žalovaný je povinný sa Žalobkyni 1/ ospravedlniť formou listu s nasledovným obsahom: „Ja, I. A. J., narodený: XX.XX.XXXX, bytom: K. XX, XXX XX F., sa týmto ospravedlňujem pani A. B. C., D. za šírenie nepravdivej informácie, že ustajňovala koňa vo vlastníctve tretej osoby - G. H. F. v Jazdeckom areáli Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie.“
III. Žalovaný je povinný sa Žalobcovi 2/ ospravedlniť formou listu s nasledovným obsahom: „Ja, I. A. J., narodený: XX.XX.XXXX, bytom: K. XX, XXX XX F., sa týmto ospravedlňujem G. H. F. za šírenie nepravdivej informácie, že ustajňoval koňa vo svojom vlastníctve prostredníctvom tretej osoby – A. B. C., D. v Jazdeckom areáli Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie.“, ako aj zaviazal žalovaného k náhrade trov konania.

2. Žalobu odôvodnili skutočnosťou, že žalobkyňa v 1.rade je zamestnankyňou Univerzity veterinárneho lekárstva a farmácie v Košiciach, kde pracuje ako vedecký pracovník a od roku 1993 sa venuje jazdeckej činnosti v jazdeckom areáli, ktorý je účelovým zariadením UVLF. Športová činnosť je v jazdeckom areáli zabezpečovaná prostredníctvom jazdeckého oddielu TJ Slávia UVLF, ktorého je žalobkyňa v 1.rade členkou. V rokoch 2014 až 2017 bola žalobkyňa v 1.rade najúspešnejšou reprezentantkou jazdeckého oddielu. Od marca 2019 je žalobkyňa členkou výboru sedlových disciplín jazdeckého oddielu TJ Slávia UVLF. Zároveň bola klientom Jazdeckého areálu UVLF s koňom K. – B od februára roku 2011, pričom povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o zabezpečovaní starostlivosti o koňa plnila. V dôsledku zranenia koňa K. – L. v októbri 2019 žalobkyňa v máji 2020 kúpila koňa H. M. B., aby mohla pokračovať v športovej kariére a reprezentovať UVLF. Koňa zakúpila od žalovaného v 2.rade. Následne kontaktovala vedúceho jazdeckého areálu pána A. A. D. so žiadosťou o ustajnenie koňa v jazdeckom areáli. Zmenu majiteľa v preukaze o pôvode koňa a v pase koňa v centrálnom registri hospodárskych zvierat vykonala žalobkyňa v stanovenej lehote a nahlásila zmenu majiteľa aj na slovenskej jazdeckej federácii. Zmluvu o zabezpečovaní starostlivosti koňa s menom H. M. B. N. XX/XXXX – UVLF bola uzatvorená s UVLF 6.5.2020 s účinnosťou od 16.5.2020.

3. Žalovaný ako bývalý člen jazdeckého oddielu TJ Slávia používal na elektronickú komunikáciu email s názvom I., ktorý v čase svojho pôsobenia vo výbore jazdeckého oddielu používal v mene tohto jazdeckého oddielu a v komunikácii sa snaží vytvoriť dojem, že naďalej koná v mene jazdeckého oddielu, preto žalovaná v 1.rade využívala prístup do uvedeného emailového konta, ktorý jej a I. A. a I. O. bol udelený v roku 2014 a účelom kontroly, či žalovaný nekomunikuje prostredníctvom uvedeného emailu s cieľom vytvárať dojem, že je stále členom vedenia jazdeckého oddielu J Slávia UVLF. Vzhľadom na emailovú komunikáciu zaznamenanú medzi žalovaným a prorektorom UVLF D. A. G. E. zo dňa 14.5.2020 sa žalobkyňa informovala u vedúceho jazdeckého areálu, či je potrebný doklad xxxx vlastnícky vzťah ku koňovi H. M. B.. Jeho odpoveď bola negatívna s odôvodnením, že doteraz tak nikto nerobil. Následne dňa 2.6.2020 sa žalobkyňa dozvedela na zasadnutí vedenia UVLF konaného dňa 26.5.2020, že podstatnú časť rokovania venovala rektorka H. J. A. G. A., D. informovaniu ako žalobkyňa v 1.rade a A. A. D. oklamali, podviedli vedenie UVLF tým, že podvodne na jazdeckom areáli ustajnili koňa vo vlastníctve žalobcu druhej osoby, čím porušili príkazy a zákazy. Neskôr 4.6.2020 žalobca v 2.rade zaznamenal informáciu, že žalovaný počas zasadnutia predsedníctva SJF dňa 3.6.2020 uviedol, že na UVLF bude cirkus, lebo si ustajnil koňa v jazdeckom areáli na cudzie meno. Podľa tvrdenia právneho oddelenia UVLF mali byť žalobkyni v 1.rade dňa 4.6.2020 doručované poštou výpovede z oboch uvedených zmlúv. Zrejme v dôsledku týchto skutočností boli majitelia ustajnených koní po 5.6.2020 vyzvaní vedúcim a hospodárom jazdeckého areálu na preukázanie vlastníckeho práva k ustajneným koňom v termíne do 12.6.2020 a preukázaním písomností právnemu oddeleniu UVLF.

4. Žalobkyňa v 1.rade bola na preukázanie vlastníckeho práva vyzvaná 9.6.2020 a táto obratom doručila právnemu oddeleniu písomnosti preukazujúce jej vlastnícke právo k obom koňom. V minulosti takéto preverovanie vedením UVLF sa nikdy neuskutočňovalo. Praxou bolo, že osoby, ktoré ustajňovali kone neboli vo všetkých prípadoch ich vlastníkmi. Dňa 15.6.2020 zaslala žalobkyňa email vedeniu UVLF s vysvetlením, že sa jedná o nedorozumenie a vedenie UVLF jedná na základe nepravdivej informácie o vlastníkom vzťahu ku koňovi H. M. B.. E. uvedený email odpovedal len jeden člen vedenia UVLF. Na žiadosť žalobkyne v 1.rade o osobné stretnutie s rektorkou UVLF táto nereagovala. Šírenie nepravdivej informácie a postoj vedenia UVLF na žalobkyňu negatívne doliehali, vytvárali na ňu psychický tlak a obavy, že adekvátna príprava koňa H. M. B. bude znemožnená, preto žalobkyňa uvedeného koňa 9.6.2020 predala a dňa 10.6.2020 tento opustil jazdecký areál a zmluva o zabezpečení starostlivosti o koňa bola ukončená. Žalobkyňa uvedeného koňa predala za nižšiu obstarávaciu cenu o 2.000 eur.

5. Dňa 6.7.2020 v areáli jazdeckého areálu oslovil vedúci A. A. D. žalobkyňu s tým, že právne oddelenie UVLF ho požiadalo, aby v termíne do 31.7.2020 zabezpečil odchod žalobkyne v 1.rade s koňom K. – L. P. G. areálu.

6. Žalobkyňa uviedla, že jej nebola doručená písomná výpoveď a toto stanovisko vedúci jazdeckého areálu pretlmočil právnemu oddeleniu UVLF. Dňa 8.7.2020 žalobkyňu v 1.rade v priestoroch jazdeckého areálu informoval A. Q. J. D., že s ním hovoril žalovaný a uviedol mu, že žalobkyňa v 1.rade dostala výpoveď z ustajnenia, pretože podviedla vedenie UVLF tým, že ustajnila koňa vo vlastníctve žalobcu v 2.rade, pričom A. Q. J. chcel vedieť, či je to pravda. Dňa 4.8.2020 bola žalobkyňa v 1.rade telefonicky kontaktovaná vedúcim jazdeckého areálu A. A. D., ktorý na pokyn zamestnankýň právneho oddelenia

UVLF G. R. S. G. G. informoval, že má ustajneného koňa okamžite odviesť z jazdeckého areálu v opačnom prípade mu ďalej nebude poskytnutá starostlivosť, pretože UVLF považuje zmluvu

8. Dňa 4.8.2020 bola žalobkyňa v 1.rade kontaktovaná telefonicky A. A. D., ktorý ju na pokyn zamestnankýň právneho oddelenia UVLF

9. Žalobkyňa oznámila vedúcemu, že koňa neodvezie, lebo jej nebola doručená písomná výpoveď zo zmluvy. Následne jej zamestnankyne právneho oddelenia UVLF oznámili, že pokiaľ koňa neodvezie nebudú mu ďalej poskytovať starostlivosť, pričom sa dozvedela, že výpoveď zo zmluvy jej bola zaslaná na adresu jej trvalého pobytu a nie na korešpondenčnú adresu uvedenú v záhlaví zmluvy.

10. Dňa 3.9.2020 bola žalobkyni doručená výpoveď zo zmluvy o zabezpečovaní starostlivosti o koňa N. G. XX/XXXX/XXXX P. H. XX.X.XXXX. Q. H. XX. – 13.9.2020 žalobkyňa v 1.rade spoluorganizovala 35.ročník jazdeckých pretekov o cenu rektorky UVLF. Počas tohto podujatia žalovaný medzi účastníkmi rozširoval ako žalobkyňa v 1.rade podviedla UVLF a preto ju vyhodili.

11. Dňa 18.10.2020 žalobkyňa v 1.rade koňa K. – L. odviezla z jazdeckého areálu do nového ustajnenia. Z rozhovoru s kolegami UVLF sa žalobkyňa dozvedela, že informácia o tom ako mala podviesť vedenie UVLF sa rozšírila medzi zamestnancov a študentov UVLF čo poškodilo jej dobré meno a povesť v radoch zamestnancoch ako aj študentov a v jazdeckej komunite. Zároveň má vedomosť o tom, že jej zverenci, ktorých trénuje v jazdeckom areáli jej situáciu v spojitosti s výpoveďou zmluvy o zabezpečovaní starostlivosti o koňa poznajú a vnímajú, pričom nie je vylúčené, že z obavy o narušenie vzťahov s vedením jej trénerské služby prestanú využívať. Zároveň získala informáciu, že 28.1.2021 zamestnanec MVDR. Q. J. opisoval A. B. D. situáciu v rámci ktorej sa neustále medzi zamestnancami vedú rozhovory ako žalobkyňa oklamala a podviedla rektorát UVLF. Ako dôsledok narušených vzťahov medzi ňou a zamestnancami UVLF považuje skutočnosť, že na email, ktorý zaslala vedeniu UVLF kde sa snažila situáciu vysvetliť jej doposiaľ odpovedal len jeden člen vedenia UVLF.

12. Žalobca v 2.rade je členom slovenskej jazdeckej federácie od roku 2007. Od roku 2008 je predsedom jazdeckého M. D. C. F. L. Q., ktorý počtom registrovaných jazdcov patrí medzi väčšie jazdecké oddiely v Slovenskej republike. V jazdeckej komunite je známou osobou, pričom pri komunikácii s generálnym sekretárom Slovenskej jazdeckej federácie – D. P. L. A. u bolo oznámené, že žalovaný na zasadnutí predsedníctva Slovenskej jazdeckej federácii informoval o tom, ako spolu so žalobkyňou v 1.rade podviedli UVLF keď ustajnili jeho koňa na jazdeckom areáli potom, čo dostal výpoveď zo zmluvy o zabezpečení starostlivosti o koňa. Z následného správania niektorých členov Slovenskej jazdeckej federácie voči žalobcovi v 2.rade a ich vyjadrení na adresu žalobcu v 2.rade bolo zrejmé, že táto nepravdivá informácia sa šírila aj medzi ostatných členov Slovenskej jazdeckej federácie. Žalobcovia sú presvedčení, že konaním žalovaného došlo k zásahu do ich občianskej cti a zníženiu vážnosti v kruhoch, ktorých sa pohybujú a sú známi svojou činnosťou v jazdeckom sporte a v prípade žalobkyne v 1.rade aj v okruhu jej spolupracovníkov, zamestnancov UVLF a tiež študentov UVLF, preto s poukazom na § 11 OZ uplatnili v tomto konaní nárok žalobou.

13. Žalobcovia na preukázanie svojich tvrdení predložili emailovú komunikáciu medzi žalovaným a G. E., kúpno-predajnú zmluvu o kúpe koňa K. – L., informačný list k zmluve o starostlivosti o koňa kúpno-predajnú zmluvu o kúpe koňa Diamond of love zo dňa 9.6.220, kúpno-predajnú zmluvu o kúpe koňa H. M. B. zo dňa 4.5.2020, vyjadrenie Univerzity veterinárneho lekárstva a farmácie zo dňa 7.8.2020, zmluva o zabezpečovaní starostlivosti o koňa č.j. XX/XXXX/XXXX – Q. P. H. XX.X.XXXX, Q. Univerzity veterinárneho lekárstva adresovaná žalobkyni v 1.rade zo dňa 4.8.2020, výzva Univerzity veterinárneho lekárstva a farmácie v Košiciach zo dňa 5.6.2020, zmluva o zabezpečení starostlivosti o F. N. XX/XXXX/XXXX zo dňa 11.2.2011, zmluva o zabezpečení starostlivosti o koňa č.j. XX/XXXX/XXXX P. dňa 6.5.2020, žalobkyňa navrhovala na preukázanie svojich tvrdení výsluch svedkov O. J., F. J., B. D., A. Q. J., A. A. D., D. P. L. A. a výsluch žalobcov v 1.a 2.rade.

14. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 11.1.2022 uviedol, že žiada žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. V uvedenom vyjadrení žalovaný poprel všetky tvrdenia žalobcov o tom, že by mal rozširovať o nich informácie, že podviedli UVLF, alebo kohokoľvek iného, žeby sa zaujímal o kŕmenie koňa kohokoľvek z nich, alebo o to, či bude cirkus, alebo nebude. Žalovaný poprel tvrdenia z ktorých žalobcovia vyvodzujú domnelý zásah do svojich osobnostných práv. Žalovaný žiadne nepravdivé

informácie o žalobcoch nešíril. Poukázal na okolnosť, že emailová komunikácia medzi žalovaným a prorektorom UVLaF, ktorú žalobcovia predložili k žalobe je nezákonne získaným dôkazom. Doména Slavia-Košice.sk je doménou patriacou žalovanému. Vyplýva to z výsledkov vyhľadávania v registri Q. – E.. Ide o súkromnú doménu žalovaného a žalobkyni neudelil súhlas na jej sledovanie, alebo čítanie elektronickej komunikácie.

15. Podľa názoru žalovaného žalobcovia predložili v žalobe jeden z listinných dôkazov potvrdenie o pôvode koňa H. M. B. z ktorého vyplýva, že zmena majiteľa – H. F. žalobcu v 2.rade na novú majiteľku žalobkyňu v 1.rade bola zaznamenaná na tomto potvrdení 25.5.2020. Do uvedeného dátumu bol ako majiteľ uvedeného koňa evidovaný žalobca v 2.rade.

16. V podaní zo dňa 24.3.2022 žalobkyňa v 1.rade poukázala na okolnosť, že prístup do emailového konta info@ slavia.sk spolu s heslom pre jeho zabezpečenie poskytol žalobkyni v 1.rade sám žalovaný dobrovoľne. Žalobkyňa v 1.rade teda konala s vedomím žalovaného a v súlade s jeho prejavenou vôľou. Pokiaľ by s prístupom žalobkyne do emailového konta nesúhlasil žalovaný mohol zmeniť prístupové heslo.
Žalobkyňa teda dôvodne vychádzala zo skutočnosti, že je oprávnená využívať právo oboznamovať sa s obsahom emailového konta, ktoré jej bolo udelené osobne žalovaným.

17. Žalobcovia na pojednávaní dňa 17.1.2023 prostredníctvom právneho zástupcu zobrali žalobu v časti prvého výroku v celom rozsahu späť a v tejto časti navrhli konanie zastaviť.

18. Súd vykonal dokazovanie v konaní predloženými listinnými dôkazmi, výpoveďou navrhovaných svedkov, výpoveďou strán sporu a zistil tento skutkový stav:

19. Z výpovede žalobkyne v 1.rade vyplynulo, že k bezdôvodnému zásahu do jej osobnostných práv zo strany žalovaného došlo na základe vyjadrenia žalovaného v maily zo dňa 14.5.2020, ktorý uviedol nepravdivú informáciu, že žalobkyňa v 1.rade nie je vlastníčkou ustajneného koňa, ktorú informáciu uviedol prorektorovi. Na základe uvedeného emailu na zasadnutí vedenia UVLF 26.5.2020 rektorka G. A. niekoľko ráz spomenula, že žalobcovia urobili podvod, keď ustajnili koňa vo vlastníctve žalobcu v 2.rade. Následne 4. alebo 5.5.2020 po uzavretí kúpnej zmluvy ohľadne koňa H. žalobkyňa požiadala o ustajnenie koňa. Žalobkyňa má za to, že jedine na základe emailu sa mohla o nepravdivej informácii ohľadne neoprávneného ustajnenia koňa dozvedieť rektorka G. A.. Uvedenú informáciu sa dozvedela od šiestich rektorov, ktorí boli na tomto zasadnutí. Túto okolnosť vie dosvedčiť svedok D., ktorý bol kontaktovaný jednou z rektoriek zúčastnených na tomto zasadnutí. Ďalší neoprávnený zásah žalobkyňa vidí v skutočnosti, že dňa 3.6.2020 žalovaný mal uviesť nepravdivú informáciu o ustajnení koňa žalobkyňou na cudzie meno a to na zasadnutí Slovenskej jazdeckej federácie, kde bola prítomná svedkyňa A.. Žalobkyňa predpokladá, že na základe tohto emailu dostala výpoveď z ustajnenia obidvoch koní i keď z obsahu výpovede táto skutočnosť uvedená nie je.

20. Právny následok zásahu vidí v tom, že od júna alebo júla 2020 začala prichádzať žalobkyňa o klientov, nakoľko z dvoch tréningov týždenne sa jej znížil počet tréningov na jeden mesačne. Klientov strácala podľa jej názoru z toho dôvodu, že mali strach, aby neboli spájaní s jej osobou, nakoľko tiež by mohli dostať výpoveď zo zmluvy o ustajnení koní. Tieto obavy uviedli priamo klienti.

21. Žalovaný uviedol priamo svedkyni F. na jazdeckých pretekoch, že žalobkyňa podviedla univerzitu. Zároveň doktor J. uviedol pani D. a J., že počul o podvode. Okolnosť, že počul o tomto podvode uviedol aj pán B. pani D.. Rovnakú otázku formuloval pán F. pani D. v zmysle,že čo žalobkyňa vyviedla. V uvedenom období meno žalobkyne kolovalo ako podvodníčky. Následne sa jej aj radoví zamestnanci a študenti UVLF pýtali, čo je pravdy na týchto informáciách, ktoré sa šíria o podvodoch, ktorých sa mala dopustiť. Žalobkyňa adresovala rektorke a vedeniu rektorátu email, kde sa dotazovala o dôvodoch výpovede zo zmluvy o starostlivosti o koňa, pričom jej bolo uvedené len jedným rektorom, ktorého žalobkyňa nechce v konaní označiť, že počul nejaké problémy ohľadne jazdeckého areálu a je mu to veľmi ľúto. Z obsahu uvedeného emailu jeho odpovede je to zrejmé. Žalobkyňa kvôli výpovedi zo zmluvy o ustajnení koňa musela koňa H. predať, keďže v tom čase neboli možnosti na ustajnenie koní v okolí porovnateľné a druhý kôň K. je ustajnený oveľa ďalej, pričom tam nie sú podmienky na jazdenie. Tým, že z jazdeckého areálu musela odísť stratila aj potenciálnych klientov nielen doterajších. Zároveň žalobkyňa uviedla, že zmluvu o predaji koňa H. D. zmluvné strany 4.5.2020 tak, ako je uvedené na

zmluve, pričom bez kúpno-predajnej zmluvy by nebol zmenený doklad o pôvode koní ani evidencia SJF. Kúpno-predajnú zmluvu predkladala na zväz chovateľov koní a následne na evidenciu na SJF a zároveň uvedenú skutočnosť posielala emailom rektorátu spolu s dokladmi o pôvode koní.

22. Z výpovede svedkyne G. A. vyplýva, že táto si nepamätala žiadnu špecifickú situáciu ohľadne žalobcov, ktorá by sa riešila na vedení univerzity ohľadne ustajňovania koní.

23. Z výpovede svedka G. E. vyplynulo, že z emailovej komunikácie od žalovaného nevedel informáciu ohľadne ustajňovania koní vo vlastníctve žalobcov, ale mal nejaké informácie od iných osôb a to konkrétne od vedúceho účelového zariadenia doktora D. a od pána O., išlo o technických zamestnancov. Konkrétne to boli informácie, že bol nejaký problém s ustajňovaním koňa, pričom sa nevedel vyjadriť o akého koňa išlo. Pokiaľ bol oboznámený s nejakým emailom žiadnu odpoveď na tento email zo strany žalovaného nedal, nebol štatutárnym zástupcom Univerzity veterinárneho lekárstva.

24. Z výpovede svedkyne F. F. vyplynulo, že žalovaný sa vyjadroval spätne dva roky dozadu ohľadne žalobkyne v 1.rade, že táto bola vyhodená z jazdeckého klubu z dôvodu, že ustajňovala koňa, ktorý nie je v jej vlastníctve. Uvedená informácia jej bola oznámená v jazdeckom areáli Slávie na pretekoch, kde zrejme bola aj ona ich účastníčkou.

25. Svedok Q. J. uviedol, že si nepamätá jeho vyjadrenie, že mu bolo oznámené zo strany žalovaného vyhodenie žalobkyne v 1.rade z jazdeckého klubu z dôvodu podvodne ustajneného koňa vo vlastníctve žalobcu v 2.rade.

26. Z výpovede svedkyne O. J. vyplynula okolnosť, že žalovaný sa mal vyjadrovať ohľadne ustajňovania koní vo vlastníctve žalobcu v 2.rade v tom zmysle, že jeho kôň bol ustajnený podvodným spôsobom, nemal byť v jazdeckom areáli ustajnený, lebo mal zákaz ustajňovania. Taktiež sa mal vyjadriť aj v tom zmysle, že žalobca v 2.rade v jazdeckom areáli nemá čo robiť. Takto sa mal žalovaný vyjadriť viackrát pred svedkyňou ako aj pred inými ľuďmi, ktorí v jazdeckom areáli mali ustajnené kone prípadne trénovali. Zároveň uviedla, že nemá vedomosť o skutočnosti, že by pred týmito negatívnymi vyjadreniami vo vzťahu k ustajneniu koňa žalobcu v 2.rade dostal okrem žalobcu v 2.rade niekto iný výpoveď zo zmluvy o ustajnení koní.
Svedkyňa uviedla, že zo strany žalovaného v rámci areálu boli vedené informácie, že žalobca v 2.rade mal zakázaný vstup do jazdeckého areálu, zákaz ustajňovania koní. Nakoľko žalobcovia žili spolu nepriaznivo to vplývalo aj na žalobkyňu, ktorá prichádzala o možnosť trénovania klientov a malo to negatívny vplyv aj na jej učiteľskú prax na Univerzite veterinárneho lekárstva. Uvedenú informáciu o zákaze ustajňovania koňa a vstupu žalobcu v 2.rade do jazdeckého areálu mala priamo od žalovaného.

27. Svedkyňa B. D. svojou výpoveďou potvrdila, že sa k nej dostali informácie ohľadne problémov s ustajňovaním koňa žalobcov v 1.a 2.rade v jazdeckom areáli Univerzity veterinárneho lekárstva, pričom tieto informácie sa dozvedela od doktora J. a taktiež od trénera P. F. a títo tvrdili, že uvedené informácie pochádzajú od žalovaného.

28. Z výpovede žalobcu v 2.rade vyplynulo, že o šírení nepravdivých informácií, ktoré mali pochádzať od žalovaného ohľadne ustajnení koňa žalobkyňou, ktorý nemal byť v jej vlastníctve resp. mal byť vo vlastníctve žalobcu v 2.rade sa dozvedel jednak priamo od žalobkyne v 1.rade, ktorá k týmto informáciám mala prístup prostredníctvom emailovej komunikácie a zároveň od svedkyne A. z messengerovej komunikácie, ktorú predložili žalobcovia v konaní ako aj od O. J. pri priamej komunikácii niekedy v máji až júni 2020.

29. Žalobca ďalej uviedol, že mal zlé vzťahy so žalovaným, nakoľko dostal výpoveď v roku 2016 z dohody o ustajnení svojich koní, pričom bol vydieraný žalovaným v zmysle, že bude mu možné ustajnenie koňa v prípade, že sa vzdá predsedníctva svojho jazdeckého klubu. Následkom šírenia nepravdivých informácií ohľadne ustajnenia koňa v jeho vlastníctve poukázal žalobca na skutočnosť, že skupina členov jazdeckého oddielu s ním prerušila kontakt, ktorý mal prerušený doteraz a zároveň musel so žalobkyňou, ktorá v tom čase bola jeho snúbenicou riešiť nové ustajnenie koňa H. A. toho, aby riešili rodinnú situáciu čerstvo po narodení ich dieťaťa. Tieto útoky vo vzťahu k žalobkyni v 1.rade zo strany žalovaného trvali až do septembra 2020, kedy bola žalobkyňa v 1.rade vydieraná, že o koňa nebude postarané a že nebude kŕmený, napriek okolnosti, že podľa názoru žalobcu v 2.rade zmluva o ustajnení koňa bola naďalej platná.

30. Podľa oznámenia právneho oddelenia Univerzity veterinárneho lekárstva zmluva o ustajnení koňa bola ukončená. Tieto nepravdivé informácie vyústili v skutočnosť, že žalobkyňa v 1.rade sa v súčasnosti nemá možnosť sa zamestnať i keď predtým na Univerzite veterinárneho lekárstva prednášala a trénovala kone.

31. Žalovaný uviedol, že žiadnym spôsobom sa nevyjadroval na adresu žalobkyne tak, ako to bolo prezentované žalobou v jazdeckom areály dňa 13.a 12.9. nebol tak ako to uviedla svedkyňa F. a nevyjadroval sa ohľadne ustajňovania koňa žalobkyňou v 1.rade resp. o ustajňovaní koňa vo vlastníctve žalobcu v 2.rade prostredníctvom žalobkyne v 1.rade.

32. Svedkyňa D. P. L. A. vo svojej výpovedi pred dožiadaným súdom uviedla, že si nepamätá, alebo len si matne spomína na nejaké veci ohľadne vyjadrovania sa žalovaného na adresu žalobkyne v 1.rade a žalobcu v 2.rade na zasadnutí predsedníctva Slovenskej jazdeckej federácie dňa 3.6.2020. Nevedela uviesť žiadne konkrétne skutočnosti o ktorých by sa mal žalovaný vyjadrovať na adresu žalobcov.

33. Z obsahu messengerovej komunikácie predloženej žalobcom v 2.rade, ktorá komunikácia mala byť uskutočnená medzi P. L. A. a žalobcom v 2.rade vyplýva vyjadrenie P. L. A. o skutočnosti, že žalovaný sa vyjadroval o probléme v UVLF z dôvodu ustajnenia koňa žalobcu v 2.rade na iné meno, pričom žalobca v 2.rade bol z areálu vyhodený.

34. Z obsahu emailovej komunikácie zo dňa 14.5.2020 medzi žalovaným a prorektorom UVLF D. A. G. E. D. vyplýva vyjadrenie žalovaného, či žalobca v 2.rade už dostal milosť, nakoľko má koňa ustajneného v jazdeckom areáli, pričom zmluva je možno uzatvorená na niekoho, ale kôň je určite vo vlastníctve žalobcu v 2.rade keďže tento na ňom chodí jazdiť. Zároveň bolo uvedené meno koňa H. M. B..

35. Žalobkyňa v konaní predložila kúpno-predajnú zmluvu uzatvorenú medzi žalobkyňou v 1.rade a predávajúcim G. H. F. P. dňa 4.5.2020 v zmysle ktorej predmetom prevodu vlastníckeho práva bol kôň H. M. B..

36. V zmysle článku III. bodu 4 zmluvy zmluvy vlastníctvo predmetu zmluvy prešlo na kupujúceho uhradením kúpnej sumy v plnej výške a predmet kúpy sa považoval za odovzdaný pri podpise predmetnej zmluvy, pričom v zmysle článku II. bodu 3 kúpna cena mala byť uhradená v hotovosti pri odovzdaní predmetu zmluvy.
Z kúpno-predajnej zmluvy predloženej žalobkyňou vyplýva, že táto nadobudla koňa K. do vlastníctva od predávajúceho –L. P..

37. Zo zmluvy o zabezpečovaní starostlivosti o koňa č. XX/XXXX/XXXX zo dňa 6.5.2020 predloženej žalobkyňou v konaní vyplýva, že žalobkyňa v 1.rade uzatvorila s Univerzitou veterinárneho lekárstva a farmácie zmluvu o zabezpečení starostlivosti o koňa H. M. B. nar. XX.X.XXXX na dobu určitú od 16.5.2020 do 31.1.2021.

38. Zo zmluvy o zabezpečení starostlivosti o koňa N. XX/XXXX/XXXX P. H. XX.X.XXXX vyplýva, že žalobkyňa uzatvorila s Univerzitou veterinárneho lekárstva a farmácie v Košiciach zmluvu o zabezpečovaní starostlivosti o koňa, ktorého bola vlastníčkou s názvom Ronceval B nar. XX.X.XXXX na dobu neurčitú s účinnosťou od 12.2.2011.

39. Listom zo dňa 20.8.2020 Univerzita veterinárneho lekárstva a farmácie v Košiciach vypovedala žalobkyni zmluvu o zabezpečovaní starostlivosti o koňa N. XX/XXXX/XXXX zo dňa 11.2.2011 bez uvedenia dôvodu výpovede, pričom jednomesačná výpovedná lehota mala začať plynúť prvým dňom nasledujúcim po doručení písomnej výpovede druhej zmluvnej strane.

40. Listom zo dňa 4.8.2020 bola žalobkyňa v 1.rade vyzvaná Univerzitou veterinárneho lekárstva a farmácie k odovzdaniu boxu zástupcovi jazdeckého areálu univerzity vzhľadom na ukončenie platnosti zmluvy o zabezpečovaní starostlivosti o F. N. XX/XXXX/XXXX zo dňa 11.2.2011 z dôvodu podanej výpovede.

41. Žalobkyňa v konaní predložila kúpno-predajnú zmluvu zo dňa 9.6.2020 uzatvorenú medzi žalobkyňou ako predávajúcou a spoločnosťou s.r.o. T. v zmysle ktorej previedla na kupujúceho koňa H. M. B. za kúpnu cenu 11.500 Eur.

42. Listom zo dňa 6.5.2020 bola žalobkyňa vyzvaná Univerzitou veterinárneho lekárstva a farmácie o doručenie kópie dokladu o vlastníctve koňa s odôvodnením, že doklady budú použité na účely kontroly vlastníctva na právnom a personálnom oddelení UVLF.

43. Podľa ust. § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

44. Podľa ust. § 13 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

45. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

46. Právo na ochranu osobnosti je absolútnym právom fyzickej osoby ktoré pôsobí proti všetkým t.j. proti ostatným fyzickým ,právnickým osobám aj proti štátu .Jeho obsahom je zákaz akéhokoľvek zásahu ,ktorý by bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo porušenie práv príkladmo uvedených v § 11 OZ.(Nevyžaduje sa vyvolanie následkov, stačí zásah ,ktorý je spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv).
Výraznú stránku osobnosti človeka predstavuje právo na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. Česť fyzickej osoby patrí k významným právnym hodnotám ,lebo má dôležitý význam pre vzťah fyzickej osoby k iným fyzickým osobám a ostatným účastníkom občianskoprávnych vzťahov ,a tým značne ovplyvňuje aj postavenie fyzickej osoby v spoločnosti. Zákon chráni fyzickú osobu najmä proti rozširovaniu nepravdivých informácii a to bez rozdielu ,akými prostriedkami k nemu dôjde slovom ,obrazom a akýmkoľvek iným konaním difamujúcej povahy.)
Celkom osobitnú kategoriu v rámci tejto skupiny tvoria nepravdivé skutkové tvrdenia,či hodnotiace úsudky.

XX. Na vznik občianskoprávnej sankcie za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby musia byť splnené zákonné predpoklady:
1/existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu, spočívajúcu v porušení, či len ohrození osobnosti fyzickej osoby, v jej fyzickej a morálnej integrite,
2/neoprávnenosť tohto zásahu-teda konanie smerujúce proti osobnej a mravnej integrite fyzickej osoby, ktoré je objektívne spôsobilé znížiť jej dôstojnosť ,vážnosť a česť a ohrozuje jej postavenie a uplatnenie v spoločnosti.
Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie, ktoré zasahuje práva chránené ust. § 11 a nasl. OZ. Bez významu je skutočnosť,či pôvodca zásahu si bol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia.
3/existencia príčinnej súvislosti medzi neoprávneným zásahom a vznikom nemajetkovej ujm., pričom stačí, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené § 11 OZ.

48. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané že žalobkyňa v 1. rade nadobudla do vlastníctva koňa H. M. B. na základe kúpnej zmluvy od žalobcu v 2. rade dňa 4.5.2020, pričom k uzatvoreniu zmluvy o ustajnení uvedeného koňa došlo dňa 6.5.2020, teda v čase keď bola jeho vlastníčkou. Nakoľko v danom prípade došlo k nadobudnutiu vlastníctva koňa H. M. B. G. prevzatím pri podpise kúpnej zmluvy (v súlade s ust. § 133ods.1 OZ),irelevantné je tvrdenie žalovaného že potvrdenie o pôvode koňa je zo dňa 25.5.2020.

49. Tvrdenie žalobcov o šírení nepravdivej informácie žalovaným o ustajňovaní koňa vo vlastníctve žalobcu v 2.rade v areály UVLF v Košiciach mal súd za preukázanú svedeckými výpoveďami svedkýň B. D. a O. J.,pričom svedkyňa D. potvrdila že uvedenú informáciu obdržala od dalších osôb H. J. S. C. P. F..

50. Taktiež svedkyňa F. F. potvrdila vyjadrenie žalovaného o vyhodení žalobkyne v 1.rade z jazdeckého areálu kvôli ustajňovaniu koňa ktorý nie je v jej vlastníctve.

51. Skutočnosti že žalovaný šíril nepravdivé informácie o neoprávnenom ustajňovaní koňa vo vlastníctve žalobcu v 2.rade nasvedčuje emailová komunikácia žalovaného adresovaná G. E., ktorý vo svojej výpovedi nepoprel že bol oboznámený s niejakým mailom a zároveň potvrdil že mal informácie ohľadne ustajňovania koní vo vlastníctve žalobcov od technických zamestnancov H. D. S. pána O..
Messengerová komunikácia predložená žalobcom v 2.rade potvrdzuje vyjadrenie P. L. A. o vyjadrení žalovaného ohľadne ustajňovania koňa žalobcu v 2.rade na iné meno.

XX. Na základe všetkých vyššie uvedených dôkazov súd uzavrel že žalovaný šíril nepravdivé informácie o neoprávnenom ustajňovaní koňa vo vlastníctve žalobcu v 2.rade žalobkyňou v 1.rade a to v prostredí ktoré sa týkalo pracovnej oblasti žalobkyne v 1.rade ako aj žalobcu v 2.rade (ktorý je podľa jeho vyjadrenia predsedom iného jazdeckého klubu.), pričom uvedený neoprávnený zásah žalovaného bol spôsobilý zasiahnuť do práva žalobcov na ochranu ich občianskej cti a morálnej integrity a ohroziť ich postavenie a uplatnenie v spoločnosti.

53. Pokiaľ žalovaný v konaní namietal dôveryhodnosť svedeckých výpovedí svedkýň H J. a D. z dôvodu priateľského vzťahu so žalobkyňou v 1. rade, súd konštatuje že samotná tato skutočnosť nepreukazuje nevierohodnosť ich výpovedí, najmä ak sa tieto javia v kontexte ďalších uvedených dôkazov ako pravdivé.

54. Reálnym dôsledkom neoprávneného zásahu žalovaného šírením nepravdivých informácií u žalobkyne v 1.rade (a to aj napriek preukázaniu dokladov o vlastníctve koňa) bola výpoveď zo zmluvy o ustajnení koňa Rocenval B, v ktorej síce nebol uvedený dôvod výpovede avšak z časovej následnosti tejto výpovede po zisťovaní ustajňovania koňa vo vlastníctve žalobcu v 2.rade žalovaným u G. E. dňa 14.5.2020 ,ako aj žiadosti UVLF v Košiciach zo dňa 5.6.2020 ohľadne preukazovania dokladov o vlastníctve koňa adresovanej žalobkyni v 1 rade, okolnosti že pred uvedeným dátumom žalobkyňa nebola vyzývaná na preukazovanie pôvodu ustajneného koňa možno vyvodiť že výpoveď bola dôsledkom šírenia nepravdivých informácií žalovaným o neoprávnenom ustajňovaní koňa.

55. Zároveň za následok vyššie uvedeného neoprávneného zásahu žalovaného šírením nepravdivých informácii možno považovať u žalobkyne aj nepriaznivý dôsledok v jej pracovnej oblasti stratou klientov ako trénerky jazdectva a negatívny dopad na jej vyučovaciu prax na UVLF v Košiciach ,ktoré skutočnosti osvedčila výpoveďou svedkyňa O. J. a žalobca v 2.rade

56. Z výpovede žalobcu v 2. rade vyplýva že ďalším negatívnym dopadom neoprávneného konania žalovaného bol zásah aj do rodinného života žalobcov ,ktorí krátko po narodení dieťaťa museli riešiť nové ustajnenie koňa K.- L.

57. Súd pri vykonaní dôkazov- elektronickej komunikácie žalovaného s G. E. a messengerovej komunikácie medzi žalobcom v 2. rade a svedkyňou P. L. A. vychádzal zo skutočnosti, že tieto nie sú nezákonné ako tvrdí žalovaný (teda neboli vykonané súdom v rozpore so zákonom),ale nezákonné získané bez súhlasu jednej strany komunikácie a tieto teda nemožno v súdnom konaní automaticky vylúčiť, ale je nutné ich posúdiť z hľadiska testu proporcionality medzi právom strany sporu na spravodlivý proces a náležité zistenie skutkového stavu a právom strán komunikácie na ochranu pred zásahom do ich osobnostných práv. Súd vzhľadom na obsah uvedených komunikácii ktoré neobsahovali žiadne osobné informácie týkajúce sa komunikujúcich strán mimo vyjadrenia žalovaného o ustajňovaní koňa vo vlastníctve žalobcu v 2.rade dospel k záveru ,že vykonaním uvedených dôkazov nebudú porušené žiadne osobnostné práva komunikujúcich G. E. a P. L. A. a naopak nevykonaním týchto dôkazov by bolo oslabené postavenie žalobcov z hľadiska ich dôkaznej sily v tomto konaní.

58. Súd dospel k záveru, že aj napriek okolnosti že neoprávnený zásah žalovaného z hľadiska časového nebol dlhotrvajúci od 14.5.2020 –mailová komunikácia žalovaného do septembra 2020- výpoveď z dohody o starostlivosti o koňa) no s ohľadom na mieru jeho preukázaných reálnych, avšak aj možných následkov ,okolnosť že nepravdivé informácie boli šírené žalovaným medzi viacerými

osobami a v prostredí ktoré ovplyvňovalo pracovnú oblasť žalobcov bol nárok žalobcov na morálne zadosťučinenie uplatnený v tomto konaní dôvodný a žalobe v 2. a 3. výroku vyhovel.

59. Žalobcovia zobrali žalobu v časti prvého výroku so súhlasom žalovaného späť a v tejto časti žiadali konanie zastaviť, preto súd v súlade s ust. § 146 ods. 1 CSP konanie v tejto časti zastavil.

60. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

61. Podľa ust. § 256 ods.1 CSP, Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

62. Žalobcovia zavinili čiastočné zastavenie konania ohľadne prvého výroku žaloby.
63. Keďže z uvedeného dôvodu mali úspech v konaní čiastočný (v 2. a 3. výroku žaloby), súd im voči žalovaným priznal nárok na pomernú časť trov konania,tak ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Mestský súd Košice v lehote l5 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle ust.§ 362 ods. 1 C.s.p. v dvoch písomných vyhotoveniach.
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 C.s.p. - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (odvolací návrh).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.)
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.)
Ak žalovaný dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, žalobca má právo podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku (§ 219 ods. 1 C.s.p.)